

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 437/2015-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. novembra 2015 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti RÁJ NÁKUPU s. r. o., Partizánska 7, Holíč, zastúpenej advokátom JUDr. Lubomírom Vanekom, Škarniclovská 154/1, Skalica, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prerokovanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 28 Cb 132/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti RÁJ NÁKUPU s. r. o. **o d m i e t a** ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. októbra 2015 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti RÁJ NÁKUPU s. r. o., Partizánska 7, Holíč (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva

na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prerokovanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 28 Cb 132/2010.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že 9. júla 2010 odoslala okresnému súdu návrh na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie sumy 589 € s príslušenstvom, ktorým si proti obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] (ďalej len „odporca“) uplatnila právo na vrátenie kúpnej ceny z dôvodu odstúpenia od zmluvy.

Okresný súd vydal 26. júla 2010 vo veci platobný rozkaz sp. zn. 25 Rob 184/2010, ktorý zrušil uznesením sp. zn. 28 Cb 132/2010 z 28. apríla 2014 z dôvodu nemožnosti jeho doručenia odporcovi do vlastných rúk. Sťažovateľke bolo následne doručené predvolanie na pojednávanie nariadené na 2. júl 2015, v súvislosti s ktorým bola sťažovateľka kontaktovaná okresným súdom s tým, že odporca si predvolanie na pojednávanie neprevzal, a preto z dôvodu hospodárnosti nie je nevyhnutná jej účasť. Okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom pre zmeškanie 2. júla 2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 13. augusta 2015.

Sťažovateľka v sťažnosti namietala najmä skutočnosť, že v tzv. skrátenom súdnom konaní, teda v konaní o návrhu na vydanie platobného rozkazu, bol platobný rozkaz doručovaný okresným súdom odporcovi štyri roky, čo sťažovateľka považuje za absolútne neprijateľnú a neúmerne dlhodobú nečinnosť okresného súdu.

Sťažovateľka uviedla, že nepodala sťažnosť na prieťahy v konaní predsedovi okresného súdu, pretože v súdnom konaní nebola po celú dobu právne zastúpená a o tejto povinnosti sa dozvedela až po doručení predvolania na pojednávanie. Podľa názoru sťažovateľky uvedenú podmienku nespĺnila z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Sťažovateľka v sťažnosti zdôraznila najmä skutočnosť, že okresný súd v skutkovo banálnej veci, ktorá si vyžadovala nenáročné dokazovanie, rozhodol až po uplynutí takmer piatich rokov.

Na základe uvedeného sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd takto rozhodol:

„I. Základné právo na spravodlivé súdne konanie upravené v čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 28Cb/132/2010 porušené bolo.

II. Spoločnosti RAJ NÁKUPU s. r. o. priznáva finančné zadosťučinenie 2927,50 EUR, ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia (nálezu) na účet právneho zástupcu sťažovateľa...

III. Spoločnosti RAJ NÁKUPU s. r. o. priznáva trovy konania/právneho zastúpenia vo výške 148,22 EUR, ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa... do dvoch mesiacov od tohto rozhodnutia (nálezu).“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa toho ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (napr. IV. ÚS 66/02, I. ÚS 56/03, III. ÚS 74/07).

O zjavnej neopodstatnenosti možno hovoriť aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takúto možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 50/05, IV. ÚS 288/05).

Sťažovateľka sa v petite sťažnosti domáha ochrany svojho základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 48 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v namietanom konaní. Z argumentácie sťažovateľky uvedenej v odôvodnení sťažnosti jednoznačne vyplýva, že sťažovateľka sťažnosťou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2

ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto ústavný súd takto ustálil aj petit sťažnosti.

V tejto súvislosti ústavný súd konštatuje, že jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcej zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (napr. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 73/05).

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu tento poskytuje ochranu uvedenému základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie tohto práva ešte mohlo trvať (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nemôže dochádzať k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), pretože konanie o takej sťažnosti pred ústavným súdom už nie je spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (m. m. I. ÚS 6/03).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. 28 Cb 132/2010, v ktorom okresný súd rozhodoval o návrhu sťažovateľky na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie 589 € s príslušenstvom, bolo právoplatne skončené 13. augusta 2015, teda v čase podania sťažnosti ústavnému súdu (19. októbra 2015) už okresný súd nemohol porušovať sťažovateľkou označené práva.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť v súlade s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. novembra 2015